

Хуманност
Безпристрастност
Неутралност
Независимост
Имност
Доброжелност
Единство
Универсалност

ТОДОР БАЛЕВ АКТИВЕН ЖИВОТ НА ДОБРОВОЛЕЦ НА БЧК

През последните две десетилетия процесът на стареене на населението в Добричка област продължава, демографската характеристика е неблагоприятна, миграционните процеси се задълбочиха и много възрастни останаха без своите деца и близки около тях. Ниските доходи и пенсии са допълнителните фактори, които предопределиха лишения и самота за старите хора - една от най-уязвимите групи в обществото ни.

В по новата история на Областната организация на БЧК Добрич, в края на деветдесетте години на миналия век, първите по мащабни и организирани дейности по отношение на старите хора на територията на Добричка област са осъществени чрез различни проекти целящи подобряване живота на възрастни и пенсионери и осигуряване на независим и достоен живот.

Дейностите на БЧК в тези направления продължиха и през десетилетията на новия век. Систематичната подкрепа на най уязвимите възрастни хора насочена към посрещането на базисни нужди свързани с достъпа до хранене, хигиена, здравна помощ, социално общуване, административни, информационни и транспортни услуги изискваше да се мобилизират потенциалите и на местните общности за удовлетворяване на основните нужди на възрастните хора и предоставяне на по дълготрайна подкрепа за тях.

В рамките на различни програми БЧК привлече доброволци от средите на старите хора, които бяха обучени и се включиха активно в доброволчеството. Основната група се състоеше от Марияна Иванова, Ема Георгиева, Мария Паскалева, Красимир Масурски, Райна Стойчева и др. В тази група ентузиастично беше привлечен и Тодор Балев, който активно се включи в подобряване на условията за разширено гражданско участие. Със своя житейски и професионален опит Тодор Балев се вписа в обществения живот за осмисляне ежедневието на хората от третата възраст, за да се чувстват полезни и значими. В годините назад, с Тодор Балев са свързани проектите „Хляб за душата“, „Ръка за ръка“, „Лобиране и застъпничество – защита правата на възрастните хора“, „Възрастни доброволци помагат на деца от социални заведения“ и др. Възрастните доброволци на БЧК успяха да развият у децата умения за трудови навици и да ги подготвят за самостоятелен живот, допринесоха за опознаване на света от децата чрез изкуството, повишиха информираността за проекта на регионално и национално ниво и разширяване на партньорската мрежа. Активност проявиха актрисата Ема Георгиева, журналистката Марияна Иванова и художника Тодор Балев.

Чрез програмите на БЧК Тодор Балев има принос и в осъществяване на единство и приемственост между поколенията и възпитаване на младите в традиционните за българския народ уважение и почит към заслугите на старите хора, към мъдростта и житейският им опит. Тодор Балев дойде в БЧК „въоръжен“ със скици и моливи, с творчеството си и с тях отдаде своя принос за подобряване здравето и благосъстоянието на възрастните и донесе късмет на младите хора да се доберат до истински художник!

За утвърждаване на хуманната същност на БЧК, в интерес на обществото и държавата Тодор Балев е награден с „Почетна грамота на БЧК за проявено човеколюбие и в знак на признателност“.

д-р Артюн Еринозов
Директор на секретариата
на Областния съвет
на Българския Червен кръст Добрич

08.08.2023 г.
гр. Добрич

+359 58 602091, +359 58

602215

ХУДОЖЕСТВЕНА ГАЛЕРИЯ – ДОБРИЧ
www.dobrichgallery.org
ART GALLERY – DOBRICH
gallerydobrich@gmail.com

ГД-01-133/31.08.2023 г.

ДО Г-Н ЙОРДАН ЙОРДАНОВ
КМЕТ НА ОБЩИНА ГРАД ДОБРИЧ

ОТНОСНО: Съвместно предложение на ХГ – Добрич и Областния съвет на БЧК – Добрич за обявяване на художника Тодор Балев за почетен гражданин на град Добрич

УВАЖАЕМИ Г-Н ЙОРДАНОВ,

Приложено Ви изпращаме съвместното предложение на ХГ – Добрич и Областния съвет на БЧК – Добрич за обявяване на художника Тодор Балев за почетен гражданин на град Добрич, във връзка с неговата активна дейност като доброволец към БЧК и по повод 60-годишнината на галерията, чийто първи служител е г-н Балев. Предложението е подкрепено с подписка от граждани на Добрич.

С уважение:

НЕДКО НЕДКОВ
Директор на
Художествена галерия - Добрич

ХУДОЖНИКЪТ-ПЕДАГОГ ТОДОР БАЛЕВ

*“Тръненият венец на изкуството, който нося,
ми е дал много радости и мъки, но с удоволствие
бих го носил още шестдесет години.”*

Из интервю през 1985 г.

Тодор Балеv е роден в с. Хаджилар, Румъния, на 18 февруари 1935 г. По силата на Крайовската спогодба от 1940 г. семейството му тръгва на път към непознатата България. Наставят ги в с. Тервел (обявено е за град през 1960 г.). Детството му е бедно, бъдещето – неясно.

Завършва прогимназия, но не може да продължи образованието си, защото в селото няма гимназия. Започва работа – първо в строителството, после в ТКЗС. Момчето не знае, че има талант, просто нещо го принуждава да рисува. Забелязва го гл. счетоводител на ТКЗС, оценява способностите му и насочва пътя му към София.

В Художествената гимназия започва прием на третия випуск. Момчето от Добруджа издържа и трите изпита без никаква специална подготовка. Така от 1953 до 1958 г. Тодор Балеv учи в гим-назията и работи да се издържа. Талантът иска упорство и трудолюбие, а той ги има. Когато е бил ученик в трети курс в гимназията, подготвя бъдещия известен художник Георги Чапкънов-Чапа да кандидатства в нея. Едно негово писмо топли сърцето му и сега.

Връща се в Добруджа и започва работа.

Бил е учител по изобразително изкуство в Генерал Тошево (1958 – 1962 г.), а след завършване на академията – в ЕСПУ „Дора Габе“ (1986 – 1988).

Бил е главен специалист в Училищна инспекция (1988 – 1991 г.) и отново учител – в СОУ „Св. Климент Охридски“ (1991 – 1995 г.).

Тук трябва да прибавим и това, че в продължение на тридесет години Тодор Балеv ръководи Школата по изобразително изкуство в Младежкия дом (дн. Общински младежки център в Добрич). Подготвил е почти всички добруджански художници,

сред които изкуствоведите Димитър Грозданов и Диана Вайкова.

На Научна конференция в Художествената галерия Диана Вайкова споделя: Истинско академично обучение г-н Балеv доведе в своята школа... Това, което той ни преподаваше, беше в пълен унисон с това, което се преподава в Националната академия в този етап...

*Детелина Николова – кмет на
Община град Добрич поздравява
Тодор Балеv*

Независимо че обучението вървеше с много голяма дисциплина и много редовно, мога да кажа, че този човек отделяше от времето си, и в събота, и в неделя... Откъде вземаше тази енергия, аз не знам, но знам, че в него все още има голяма любов към тези, които с обучавал...”

„Бил съм свидетел на много трогателни и мили срещи с неговите бивши ученици, които разказват за своето развитие и успехи, подчертават ролята на неговата школа... “ – Тодор Нинов, 5. XI. 2014 г.

Тодор Балеv защитава и първи клас-квалификация, все за това да е на висота в професията.

Макар вече да е създад семейство, отива в София да продължи образованието си. От 1969 до 1974 г. усвоява нови знания в Художествената академия. Завършва специалност Живопис при проф. Панайот Панайотов.

Художникът. Не знам дали трябва да се раздели художникът от учителя – през целия му живот те вървят успоредно. Разликата е в административните длъжности, които е заемал.

– От 1962 – 1963 г. е художник реклами към ОТП.

– От 1963 – 1964г. – уредник във в. „Добруджанска трибуна“.

– От 15. XI. 1964 г. до 31. XII. 1966 г. е художник-екскурзовод в художествения отдел към Окръжния музей. Комисия към музея му предава събраните дотогава 13 картини и той започва да събира, заедно с Д. Русев, картини от предприятия, училища, от домовете на видни добричлии. С назначаването му започва преустройството в предоставените за галерия помещения на ул. „25 септември“. На 30 април 1965 г. галерията се открива.

– От 1. II. 1967 г. до 1. VII. 1969 г. е инспектор в ОСИК.

След завършване на висшето си образование започва работа като художник към ОП „Кинематика“ (1974 – 1986).

Това са години на административни задължения, на трупане на опит и утвърждаване, но и години на творчески изяви. Член е на Дружеството на художниците от създаването му през май 1964 г. и по-късно на СБХ. Участва във всички изложби на Дружеството в града и в градовете на окръга, в ОХИ „Земята и хората“. Има две самостоятелни изложби през 1983 и 1995 г. и изложба в Германия. Негови картини се намират в частни колекции както в страната, така и в Германия, Румъния, Египет, Италия и Русия.

С любов в сърцето. Любов към семейството.

Спътник в живота е съпругата му Димитричка Балева. Артистка по призвание, тя много години е играла в театралната труппа към Профсъюзния дом, включително в главни роли. В ДТ „Йордан Йовков“ е замествала отсъстващи артистки. Получавала е признание и награди.

Любимата дъщеря Сълзина Гнан наследява таланта на баща си, при когото най-напред учи изобразително изкуство. Завършва „Реставрация и консервация на паметниците на културата“ в Художествената академия в София. Работила е в Окръжния музей в Добрич. Когато отива на специализация в Германия, среща любовта и се омъжва. Сега е учителка по изобразително изкуство и преводач в Германия. Участвала е в международни изложби. Била е в Багдад. Има награди. Тя е неговата гордост и опора.

Любовта към Добруджа. Заглавията само на няколко картини са показва-

телни – „Добруджански пейзаж“, „Добруджанско поле“, „Добруджански чернозем“, „Белите скали“, „Сипей“, „Зима в Добрич“...

И няколко отзива:

„Добруджански Чернозем“ на Тодор Балев не е формален, а по-скоро емоционален анализ на базата на една много силна уловена характеристика на добруджанската земя. Плътната тоналност на творбата, получена чрез сложно полагане на колоритните слоеве затваря зрителя в една реалност, която предразполага към дълбоки чувства и предизвиква съпричастност“ (в „Добруджанска трибуна“ от 15. IV. 1977 г.).

„В пейзажите си Тодор Балев търси съчетание между абстрактното и натуралното, за да постигна усещане за вечност.

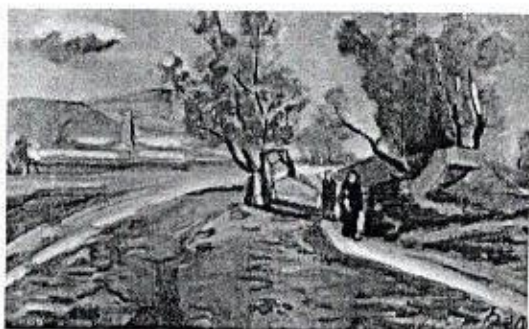
Затова те са като застинала магма и едновременно като събуждаща се в омара земя. И като сън ни привличат в своята недоизказаност, за да ни накарат да чуем тайните им вътре в себе си“ (Димитър Грозданов – „Просветлена и лъчиста живопис“, в. „Добруджанска трибуна“, 18. IX. 1982 г.).

„Картините на Тодор Балев са своеобразна емблема на родния край“ (Дарования, 2006).

„Той е творец 24 карата. Той е педагог 24 карата. Скромно, не парадирва с направеното от него...“ (Дарования, 2002).

Наградите. Носител е на орден „Кирил и Методий – II ст. Награждаван е от Община град Добрич през 2001, 2004 и 2006 г. На 19 май 2005 г. е вписан в Почетната книга на Общината за изявена педагогическа и творческа дейност в областта на изобразителното изкуство и по повод 70-годишния му юбилей.

Тодор Балев получи награда за принос в културата и науката

на Община град Добрич – индивидуален приз „Добрич“. Наградата му бе връчена на 30. X. 2015 г. при честването на Деня на Народните будители.

На 20 август 2015 г. бе открита юбилей-

ната му изложба в Художествената галерия в Добрич.

„Изображенията на художника са едновременно статични и динамични, но събрани в един поглед, сияят пълни с живот, с хармония и красота. В неговите пейзажи, портрети и натюрморти го съпровожда и напътства с очи, шепне и говори поетът... От омаята на поета струи сърдечност, искреност и нежна топлина...

За художника крайбрежието на Балчик или Каварна, да кажем, не е сблъсък между водата и сушата. То е опияняващо спокойствие, невидимо сливане на човека с природата, прикрито сближение и общуване. Никъде в тези пейзажи на Балев няма следа от конфликти и разрушителни, болезнени схватки – има примирение, обич, красота, величие, благост, простота и вечност... “ – Драгни Драгнев. Из „Изложба на Тодор Балев, пълна с обич и топлина“ – Подиум, 22. 08. 2015 г.

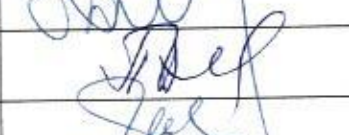

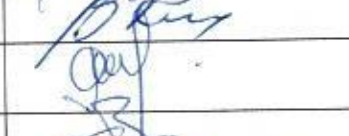

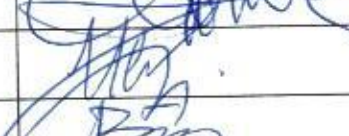
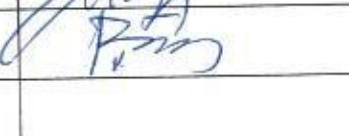
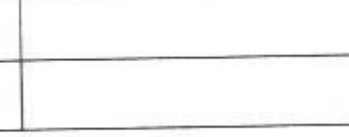

Човекът Тодор Балев. Думите, с които го характеризират съвременниците, които го познават са: отдаденост на работата. Рисуването за него е необходимост и съдба, голяма е любовта му към децата, които е обучавал. Пълен с енергия.

Познавах го като съгражданин и художник отдавна, но се запознах с него в началото на ноември 2014 г. Направи ми впечатление, че е естествен, открит, земен, че умее да уважава хората край себе си, че е скромнен.

През 2015 г. Тодор Иванов Балев навършва 80 години. Дълъг житейски път, извървян достойно. Честит юбилей! Здраве и дълъг живот!

Сб. „Краезнание“, бр. 15/2015

Име, Фамилия	Подпис
1 Светлана Георгиева	1. Златков
2 Милена Станиславска	M. Stanislavsk
3 Снежана Костаринова	Snezhan Kostar
4 ВЕНЕТА ИВАНОВА	V. Ivanova
5 Зорница Димитрова Георгиева	Zornica Dimitrova
6 Зорница Димитрова	Zornica Dimitrova
7 Недко Гериков	Nedko Gerikov
8 Теновева Колева	Tenoveva Koleva
9 Яна Кристова	Yana Kristova
10 НАСКО АТАНАСОВ	Nasko Atanasov
11 Силвия Вилард	Silvia Vilard
12 Тена Герикова	Tena Gerikova
13 Швентин Милев	Shventin Milev
14 Георги Славков	Georgi Slavkov
15 ТАНЯ КОЛЕВА	Tanya Koleva
16 Цвездана Денева	Tsvetdana Deneva

Име, Фамилия	Подпис
Трпиев Павел	
Румен Умиев	
Анатол Добруджански	
Донко Дур	
Готония Драгичев	
Момко Колев	
Димитър Кочев	
Тавлин ПЕНЕВ	
Пламена Василева	
Данка Данков	
Венко Кочев	
Иванка Кочева	
ГЕОРГИ СТЕЦОВ	
Свят Борисов	
Стефан Стефанов	
Иван Михалев	
Деметрия Христова	
Ивемелина Иванова	
Анколета Николова	
Милко Мирков	
СТАНИСЛАВ КОЛЕВ	
Илино Мирнова	
РАЙКО ТОКЕВ	